

Nr 14.

Ankom till riksdagens kansli den 1 mars 1945 kl. 11 fm.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående temporär utsträckning av rätten för fiskefartyg att intaga gods från provianteringsfrilager i vissa städer.

I en den 2 februari 1945 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 52, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att, utan hinder av bestämmelserna i § 4 förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager, för tiden 1 juli 1945—30 juni 1946 medgiva, att fiskefartyg, som åtnjuta rätt att från provianteringsfrilager i någon av städerna Göteborg, Lysekil och Strömstad intaga gods för avgång till i Nordsjön eller därbortom belägen fiskeplats, må på de villkor Kungl. Maj:t kan finna skäl föreskriva komma i åtnjutande av sådan rätt jämväl när fartyget avgår till utanför svenskt territorialvatten belägen fiskeplats i Skagerak eller Kattegatt.

Enligt § 4 förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager i dess nu gällande lydelse (förordn. den 5 december 1914, nr 407, och den 24 maj 1928, nr 123) må gods, fördelat i större eller mindre partier, för proviantering eller utrustning från sådant frilager utlämnas till fartyg, under villkor, bland annat, att fartyget utklarerat till utrikes ort. Vid meddelande åt stad av tillstånd till åtnjutande av provianteringsfrilagersrätt ankommer det dock på Konungens prövning, huruvida rätt att från provianteringsfrilager intaga gods jämväl må tillkomma med vederbörligt svenskt mätbrev försett däckat fiskefartyg, vilket skall avgå till i Nordsjön eller därbortom belägen fiskeplats.

Genom särskilda resolutioner den 13 mars 1914 har Kungl. Maj:t meddelat städerna Göteborg, Lysekil och Strömstad tillstånd att tills vidare åtnjuta provianteringsfrilagersrätt samt tillika förklarat, att rätt att från provianteringsfrilager intaga gods finge under vissa förutsättningar tillkomma bland annat fiskefartyg, som nyss nämnts, vilket från någon av nämnda städer skulle avgå till i Nordsjön eller därbortom belägen fiskeplats.

Genom proposition den 12 februari 1943, nr 56, har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att, utan hinder av bestämmelserna i § 4 förenämnda förordning, för tiden 1 juli 1943—30 juni 1945 medgiva, att fiskefartyg, som åtnjote rätt att från provianteringsfrilager i någon av ifrågavarande städer intaga gods för avgång till i Nordsjön eller där-

bortom belägen fiskeplats, finge på de villkor Kungl. Maj:t kunde finna skäl föreskriva komma i åtnjutande av sådan rätt jämväl när fartyget avginge till utanför svenskt territorialvatten belägen fiskeplats i Skagerak eller Kattegatt.

Sedan riksdagen i skrivelse den 20 mars 1943, nr 74, lämnat det begärda bemyndigandet, har Kungl. Maj:t genom beslut den 9 april 1943 dels medgivit, att fiskefartyg, som avsåges i riksdagens berörda bemyndigande, finge tills vidare under tiden 1 juli 1943—30 juni 1945 komma i åtnjutande av omförmälda utvidgade rätt att intaga gods från provianteringsfrilager, dels ock meddelat vissa föreskrifter för åtnjutande av nämnda förmån.

Efter anmodan har generaltullstyrelsen i skrivelse den 17 januari 1945 avgivit yttrande beträffande behovet av utsträckning av tiden för den sålunda utvidgade provianteringsfrilagersrätten och därvid anført, att då Nord-sjön och vattnen därbortom genom det pågående kriget fortfarande vore stängda för svenskt fiske, en förlängning av giltighetstiden för Kungl. Maj:ts beslut syntes styrelsen påkallad, förslagsvis intill utgången av juni månad 1946.

Föredragande *departementschefen* har i likhet med generaltullstyrelsen funnit omständigheterna påkalla en utsträckning av giltighetstiden för den rätt, varom här är fråga. Bemyndigandet syntes böra avse tiden 1 juli 1945—30 juni 1946. Om före utgången av nämnda tid sådana ändrade förhållanden skulle inträda, att ifrågavarande rätt ej längre borde tillgodonjutas, komme bemyndigandet givetvis icke längre att tagas i anspråk.

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 52.

Stockholm den 1 mars 1945.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande: se under betänkande nr 13.
